

Asszony a férje előtt...

Négyen ülnek a Szegedi Ecségyárbán a kerek munkaszabás körül. Nők. A neofény megvilágítja a fürge ujjakat; gyorsan végzik munkájukat. Szurkolók. Azt teszi ez itt, hogy szurokba martják a szörcsomókat és így »összeragasztva« a nagy ecsetek fatartójába dugják. A mozdulataik gyorsak, pontosak. A forró szurok fölött szürkére mázolt cső: ezen át lökik a szabadba elszívás útján a szurok minden kellemetlenségét.

Az egyik szurkolónő, Dobó Istvánné is csinos fiatalasszony. Mintás kendő a fején. Arca mosolygós. Édesanya. Két kedves kislány mamája. A férje is itt dolgozik a gyárban. Az úgynevezett ecsethüvelykészítő műhelyben csoportvezető. A férj és feleség története nem szenzáció, de mindenestre nem éppen mindennapi. Arra is példa, hogy így is tud az asszony a sarkára állni.

Ne vágjunk azonban a dolgok elébe.

1

Az ellenforradalom után Dobó István is felkeresték a kommunizmus, hogy mint volt MDP-taggal elbeszélgesse. Megkérdezték tőle, hogy akar-e az MSZMP családjába tartozni. Dobó az égedta világon semmi rosszat nem csinált az ellenforradalom előtt, alatt és utána. Csakhat az események felkavarták a lelkét. A szédületes politikai fordulatok megzavarták és kisvártatva után nagyihirtelen kijelentette:

— Nem leszek én párttag...

Nem erőszak a dísznótor — juthatott eszébe a vele beszélő kommunizmusnak

és harag nélkül elváltak tőle. Teltek a napok. Megbeszéléseket rendeztek a kommunizmus. Közülük természetesen hiányzott Dobó István. Egyszer aztán felesége is megtudta, hogy mi történt. Hát beszélgettek erről otthon. Hogyan, mint? Erről nem szólnak, nem is illik faggatni őket, mert magánügy. Senkinek semmi köze hozzá.

2

Megint napok röppentek el. S ekkor következett a »különös« dolog. A munkásszony — aki egyetlen pártinak soha nem volt tagja — kérte felvételét a Magyar Szocialista Munkáspárt gyári alapszervezetébe. Bizony meglepő volt ez a pártvezetőségnek is. Gondolkoztak a dolgon; meghányták, vetették. Aztán helyesen így döntöttek: Dobó Istvánné helye van a pártban — a kommunizmus közepén. Munkája, élete és magartása bizonyítja ezt.

A pártvezetőség hosszabb elbeszélgetett Dobó Istvánnéval. Közölték vele azt is, hogy javasolják felvételét a pártba, — a taggyűlésen. Megmondották azonban, hogy felvételi kérelme ügyében a taggyűlés a döntő. A végső szót ott mondják majd ki.

Elérkezett ez is. Az asszony kicsi izgalommal állt a kommunizmus elé. Azok szeretettel fogadták sorait.

Munkahelyén kerestük fel Dobó Istvánnét. Olyan asszony ő, aki — reméljük és kíváncsi is, ne nehezteljen megérte férje — öntudatlan megelőzte házastársát.

— Hogyan közölte férjével a pártba való belépési szándékát? — kockáztatjuk meg a kérdést. Feláll, kicsit abbahagyja a munkáját, igazít egyet mintás kendőjén és felel:

— Hát megmondtam, hogy én belépek, mert mi munkáscsalád vagyunk. Az én szívem odahúz a párthoz, mert az jót akar... Szóval kijelentettem, hogy kérem a felvételtem.

— ???
— Na, megtörtént ez is. És — folytatja tréfásan — kést és bicskát sem húztunk a férjemmel...

Biztos így volt ez és boldog házasságukban nem hozott semmiféle megrázkódtatást.

— Vajon a férje nem bánta-e meg, hogy nemet mondott, amikor megkérdezték tőle, hogy belép-e az MSZMP-be?

Az asszony megint mosolyog. Azt feleli, hogy »ezt kérdezzék meg tőle...« Később aztán megtudjuk, hogy a férj kicsit rátart. Nem mondott, aztán valahogy talán restellte megmásmítani a szavát. Ilyen is van. Pedig nincs abban semmi szégyellni való, ha az ember a nagyihirtelen kimondott szavairól »helyesbítést« ad.

3

Az asszony visszaül munkaszabás mellé. Újjai fürge járnak. Dolgozik. Munkatársai szeretik és a kommunizmus is úgy tartják: felvételével erősödött a párt-szervezet.

Valóság ez és nem frázis. (m. s.)

A megkezdett úton — új sikerekért

Túlász nélkül mondhatjuk, hogy az egész ország felelőtlakossága figyelemmel kíséri az országgyűlés hétfőn kezdődött ülésének munkáját. Ebben a munkában jelentős helyet foglal el Kádár János elvtárs beszámolója a forradalmi munkás-paraszt kormány tevékenységéről az elmúlt nyolc hónapban.

A beszámoló hangja és tartalma eszünkbe idézi a nyolc hónappal ezelőtti országgyűlést, ahol a kormány elnöke az ellenforradalmi káoszról való kijutás útját körvonalazta; s azt a hangot, amely az utóbbi esztendőben először hangzott el ilyen emberien, őszintén, szívhez szólóan.

A kormányelnök beszámolójának minden vonása bizonyította, hogy népköztársaságunk államrendje, gazdasági és politikai élete megszilárdult, lezáródott egy korszak, s e folyamat végén bekövetkezett a végleges konszolidáció. Most teljes lendülettel kezdetét veszi a hétköznapi építő munka sokrétű, bonyolult folyamata, amely nem rendkívüli állapotokat, hanem nagyon is normális, egyszerű, békés feltételeket kíván.

Szegeden senki nem lepődött meg azon, hogy Kádár János elvtárs beszámolójában azt kérte az országgyűléstől: »Kállai elvtársat és engem mentesítsenek jelenlegi mindennapos elfoglaltságát jelentő kormányfunkcióiktól, hogy a párt Központi Bizottságának titkáriaként tudjunk hatékonyabban dolgozni. Ugyanakkor amennyiben az országgyűlés megítéssel bennünket bizalmával, az államminiszeri funkcióban továbbra is közvetlenül akarunk segíteni a kormányzati munka politikai vezetésében. A miniszterelnöki tisztségre általunk javasolt Münnich elvtársat, a miniszterelnök első helyettesi tisztségére Apró elvtársat és a művelődésügyi miniszteri tisztségére javasolt Benke elvtársnőt gondolkodunk meg kell az országgyűlésnek külön bemutatni«.

Kádár János elvtárs kiválása a kormányból oly módon, hogy nem mint a kormány elnöke tevékenykedik —, nagy jelentőségű a párt

szempontjából. Különösen a párt vezetése szempontjából.

Vitathatatlan és az is marad, hogy a párt vezető szerepe és ereje a proletárdiktatúra viszonyai között egyedül lehetséges eszköz a hatalom gyakorlására. Ezért a pártvezetés erősítése egyben az egész néphatalom erősítését is jelenti. Mert a párt szervező, irányító, nevelő munkájától elsősorban függ az ország sorsának alakulása, népeink életének boldogulása. Ezért a pártvezetés megerősítése közvetlenül és közvetve is jótékonyan érezteti majd hatását életünk ügyszólván minden területén.

Kádár János elvtárs személyében olyan vezető került a párt élére, most már teljes erejével és idejével, aki a legnehezebb időkben, az ellenforradalom tobzódásának időszakaiban állt a proletárhatalom megvédése nehéz munkájának élére és azóta lankadatlan szorgalommal és igyekezettel dolgozott a munkáshatalom megszilárdításán, népünk boldogulásának elősegítésén.

A kormány politikájának fő irányvonala helyes volt, mert a párt Központi Bizottsága, s a múlt évi pártértekezlet által kidolgozott politikát valósította meg. A párt vezetése, a helyesen kidolgozott politikai vonal eredménye, hogy ma országunk lakossága többségében elégedett, s jobban él, mint ezelőtt bármikor. Természetesen ebben mulhatatlan érdeme van a Szovjetuniónak és a népi demokratikus országoknak. A proletár internacionalizmus eszméjéből fakadó testvéri segítséget mi soha nem felejtjük el.

A párt politikájában, a párt irányításában tényleges erősítést jelent, hogy Kádár és Kállai elvtársak most már teljes erővel a párt vezetésében dolgoznak a jövőben.

Ne értse félre senki, ezek a személyi változások egyáltalán nem jelentik az eddigi jól bevált politika megváltozását vagy megváltoztatását. A mi politikánk a párt politikája, amely nyílt, világos, egyszerű politika. S e politikának az eredményeit kézzelfogható tények sorozata bizonyította és bizonyítja. Ezen nem változtattunk.

(siklós)

Csőbútorból hőseges lesz az ellátás

— Egyéb bútorféleségekből nem elégíthetik még ki az igényeket — Miért nem kapható gyermekbútor Szegeden? —

Az állomásról újabb vagon érkezését jelezték. Ez már az ötödik ebben az évben. Konyhaberendezés, kombinált-, könyv-, és német kétajtós-székreny volt tartalmuk. És hol vannak ezek az árúk? A Szegedi Kiskereskedelmi Vállalat Bajcsy Zsilinszky utcai bútorcsarnokában már egy darabot sem találni ezekből. Az otthonokban diszlik. Az első hónapban beérkezett 15 kombinált-székreny — ami bizony elég drága — két nap alatt gazdát talált.

A konyha-, a hálószobaberendezések egy percig sem állnak raktáron.

Iparunk nem győz elég bútor termelni. Ha van hiány, akkor ez a bútor.

Ezek után nézzük meg, mit várhatunk az év első negyedében. Hány otthonba kerül új bútor? Sajnos, a Szegedi Kiskereskedelmi Vállalatnál még nem tudnak pontos számot mondani, csupán szóbeli ígéretek alapján értesültek arról, hogy Szeged 1958 első negyedében annyi bútor kap, mint az elmúlt év utolsó negyedében. Ezt meglegeződéssel nyugtázzák, hiszen az elmúlt év utolsó negyede volt az utóbbi évek legdagdagabbja. S a kezdet — az öt vagon bútor — is biztató.

Az elmúlt évek legnépszerűbb bútorféleségeiből, csőbútorból az idén is bőseges lesz az ellátás!

A modern csőgarnitúra izléses, választékos stílusban kerül ma már a fogyasztókhoz. Igen keresett a világító rekamiés garnitúra. A csőbútorból igen nagy a választék. Festett, nikkelezett és krómozott között lehet válogatni. A minősége is kifogástalan, epedás rugózható, a huzata is szép, izléses. Értékesítéink szerint ez évben a csőgarnitúrához a stílusos és a minőségnek megfelelő szekrényt is készítenek.

A csőbútoron kívül mindössze két bútor darabról, a szelről és a gyermekágyról mondhatjuk el, zavartalan lesz az ellátás. A többiek közül az igényeket nem tudják kielégíteni. Pedig igen

szép számmal érkezik az első negyedben hálószobaberendezés, német konyhagarnitúra, ugyancsak német két-háromajtós szekrény, magyar és külföldi, egyedi kárpitozott bútor. Ha a Bútorértékesítő Vállalat száz százaléki teljesítési ígértét, akkor is, ezzel a mennyiséggel az igénynek 50—60 százalékát tudják csak kielégíteni.

Igen keresett cikk városunkban a gyermekbútor. A Szegedi Kiskereskedelmi Vállalat sajnos, ezzel nem foglalkozik, nem foglalkozhat, egyedül Budapestben a gyermekbútor szaküzletben kaphatók meg ezek az árúk.

Igen üdvös lenne, ha Budapest után, nagyobb vidéki városokban, Szegeden is forgalomba hoznának gyermekbútorokat.

A bútorrellátás taglalásánál feltétlenül figyelembe kell venni, a Szegedi Kiskereskedelmi Vállalat erőfeszítéseit. Az elmúlt évben — de azóta is — sok festetlen bútor érkezik Szegedre. Részben a szállítás miatt, részben a bútorgyárak festő-részeinek szűk kapacitása miatt. Festetlenül pedig nem szabad forgalomba hozni a bútorokat, így aztán előfordult, hogy hetekig, hónapokig áll festetlenül az igen keresett cikk a raktárban. A vállalat az elmúlt év utolsó negyedében festő-részt létesített. Most már

— A Szovjet Tudományos Akadémia oceanográfiai intézetének fekete-tengeri tudományos kutató kísérleti állomásán elkészült egy új műszer — a vízalatti televízor. A készülék segítségével a hajón levők mindazt megláthatják, ami a tenger mélyén történik.

A bor palackozását már az első negyedében tovább három borforgalmi vállalat kezdte meg. Forgalmuk kerül a régen hiányolt egri bikavér, az egri leányka, a medoc-noir, az edes és száraz számodor, a tokajhegyaljai pecsénye és furmint, a nyársapáti és jászberényi rizling

nem okoz problémát a festetlen bútor. Rövid idő alatt minőségileg kifogástalan festésben kerül az áru a bútorcsarnokba, a fogyasztókhoz.

CIKKEINK NYOMÁN

Miért csak egy napig?

Vasárnapi lapunkban közölt »1:0 a film javára« című cikkre érkezett válasz a Csongrád megyei Moziüzemi Vállalatól. A cikkben, mint ismeretes, az »Élet és Irodalom« írása alapján kifogásoltuk, hogy Szegeden csak egy napig játszották a »Te, és annyi más bajtársad« című, Budapestben nagy sikerrel másorban levő filmet. A Moziüzemi Vállalat nevében Tkács Sándor igazgató szerkesztőségünkhez címzett levelében közli, hogy a filmet tavaly csak a felszabadulási ünnepségekre bocsátották rendelkezésükre, de március 15-től ismét megkapják és akkor valamennyi filmszínház játssza majd két napig.

S mi történne, ha végre elhínnék, akár a megyében, akár még »feljebb«, hogy lehet ezt a filmet annyi ideig játszani, mint bármely más filmet szokás?...

A fővárosi tanács segítsége Szegednek

— Hat villamos ikerkocsit, öt pótkocsit és hat autóbust kap a város ez évben —

Az elmúlt napokban tárgyalások folytak Szegeden a városi tanács vezetői, az építés- és közlekedésügyi osztály szakemberei és a fővárosi tanács közlekedési osztályának vezetői között. Ennek folyamán megállapodás történt, melynek értelmében a fővárosi tanács a szegedi közlekedés megjavításához jelentős segítséget nyújt.

A fővárosi tanács a budapesti villamosvasút részére az év folyamán ötven lóerős, rendkívül nagy indítósebességű és gyors villamoskocsikat kap, mivel a jelenlegi 30 lóerős kocsik a speciális budapesti körülményeknek nem felelnek meg.

A jelenleg Budapesten forgalomban lévő 30 lóerős kocsikból, amelyek ugyan-

potban vannak, hat darab ikerkocsit, valamint öt pótkocsit átengednek Szegednek. Ezek az ikerkocsik ugyanolyan típusúak, mint amilyenek jelenleg az újszegedi vonalon járnak és a szegedi követelményeknek tökéletesen megfelelnek.

Miután az autóbúszközlekedés is kocsihányal küzd, a fővárosi tanács hat darab Ikarusz 30-as autóbust is átad a Szegedi Közlekedésügyi Vállalatnak.

A villamoskocsikat és autóbúszokat a fővárosi tanács az év folyamán folyamatosan adja át, ahogy a modernebb típusokat megkapja.

A fővárosi tanács segítségével a szegedi közle-

Dr. Münnich Ferenc, a Minisztertanács elnökének életrajza

Dr. Münnich Ferenc 1886-ban született a Fejér megyei Seregélyesen, állatorvos fiaként. Tanulmányait 1910-ben fejezte be, amikor a kolozsvári egyetemen jogi doktori diplomát szerzett.

Ezekben az években irodalmi tevékenységet folytatott, ateista verseivel, cikkeivel is szembe került a fennálló társadalmi renddel. Az első világháború során, 1915-ben hadifogságba került az orosz fronton. Szibériában került kapcsolatba az oda száműzött bolsevikokkal és általuk jutott el a marxizmus megismeréséhez. 1916-ban már a tomszki hadifogolytáborban Kun Bélával és másokkal forradalmi propagandát folytatott, 1917 őszén pedig szervezője volt a vörösgárdista egységeknek, amelyek részt vettek a szovjetek védelmében. 1918-ban parancsnoki beosztásban harcolt az urali fronton a fehérgárdisták és az intervencionisták ellen.

1918 novemberében tért vissza Magyarországra, egyik alapító tagja volt a Kommunizmus Magyarországi Pártjának. Tevékeny részt vett a Tanácsköztársaság munkájában és harcaiban, mint a vörös hadsereg és a vörös őrség szervezője. Az északmagyarországi hadjáratban a hatodik vörös hadosztály politikai biztosaként vett részt. 1919 júliusában a vörös hadsereg politikai megbízottjává nevezték ki.

A Tanácsköztársaság bukása után emigrációba kényszerült, s több országban vett részt a munkásmozgásban. 1922-ben berlini tartózkodásából a Szovjetunió szabadította ki, s a Szovjetunióban vezető gazdasági posztokat töltött be.

Két és fél évig vett részt a spanyol nép szabadságharcában mint a 15. spanyol hadosztály vezérkari főnöke, majd a XI. nemzetközi dandár parancsnoka. A polgárháború leverését követően két évet töltött francia internálótáborokban, ahonnan ugyancsak a Szovjetunió segítségével szabadult ki. A második világháború kitörése után a szovjet hadseregben teljesített szolgálatot, többek között 1942-ben a sztálingrádi hadsereg vezérkaránál.

1945-ben tért vissza Magyarországra. Pécsi főispán, majd 1946-tól 1949-ig budapesti rendőrfőkapitány volt, 1950-től diplomáciai szolgálatot teljesített mint helsinki, szófiai, moszkvai és belgrádi követ, illetve nagyköv.

Dr. Münnich Ferenc 1956. november 4-től a fegyveres erők minisztereként tagja volt a forradalmi munkáspárti kormányoknak. 1957-ben a kormány első elnökhelyettesévé választották meg. Tagja a Magyar Szocialista Munkáspárt Politikai Bizottságának.

Benke Valéria

művelődésügyi miniszter életrajza

Benke Valéria 1920-ban született, kispárasi, kisiparos családból. Eredeti foglalkozása tanítónő. 1941 óta vesz részt a munkásmozgásban, közvetlenül a felszabadulás után lett tagja a Magyar Kommunista Pártnak. Szegeden végzett szak-szervezeti munkát, majd Budapesten bízták meg különböző pártfeladatokkal. Tanított a pártfőiskolán, dolgo-

zott a kőbányai, majd a budapesti pártbizottságon, 1948—1950 között a népmozgalmában vett részt, az MNDSZ budapesti titkára volt. 1951-től 1954-ig az Országos Béketanács titkári tisztségét töltötte be, ezután pedig, miniszterré választásáig a Magyar Rádió elnöke volt.

Benke Valéria tagja a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának.